

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1097/2020
27.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара у служби из члана 363. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр. 667/20 од 14.08.2020. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КВ.По.4. 61/20 од 08.06.2020. године, на седници већа одржаној дана 27.10.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр. 667/20 од 14.08.2020. године, па се укида правноснажно решење Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КВ.По.4.61/20 од 08.06.2020. године и предмет враћа Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем ВЈТ у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КТКО-1269/18 од 17.03.2020. године, одбијен је захтев за накнаду трошкова адвоката Деана Моћића, браниоца окривљеног АА, у предистражном поступку против АА, због кривичног дела превара у служби из члана 363. став 2. у вези става 1. КЗ у износу од 137.344,56 динара, јер је прошао рок од једне године од дана правноснажности решења о одбачају кривичне пријаве.

Решењем Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КВ.По.4. 61/20 од 08.06.2020. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Деана Моћића и преиначено решење ВЈТ у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције бр. КТКО 1269/18 од 17.03.2020, тако што су браниоцу – адвокату Деану Моћићу досуђени трошкови кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца у укупном износу од 130.784,82 динара, који ће бити исплаћени из буџетских средстава тужилаштва. Преко досуђеног износа од 130.784,82 динара до траженог износа од 137.344,56 динара, захтев за исплату трошкова је одбијен као неоснован. Истим решењем браниоцу окривљеног АА досуђени су и трошкови на име

састава три жалбе на првостепена решења, а како је то ближе опредељењено у изреци и наложено је рачуноводству ВЈТ у Новом Саду да изврши исплату укупно досуђеног износа од 220.784,82 динара у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде на жиро рачун адвоката ближе опредељен у изреци.

Против другостепеног решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КВ.По.4 61/20 од 08.06.2020. године, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац, због повреде закона из члана 262. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји захтев за заштиту законитости и побијано решење укине.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је побијаним правноснажним решењем учињена повреда закона из члана 262. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП је прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве, као и да се подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења којима је одлучено о кривичноправној ствари, па и о томе ко сноси трошкове поступка, што произилази из става 1. овог члана.

Одредбом члана 284. ЗКП је прописано да ће јавни тужилац решењем одбацили кривичну пријаву ако из саме пријаве проистиче да: 1) пријављено дело није кривично дело за које се гони по службеној дужности; 2) наступила је застарелост или је дело обухваћено амнестијом или помиловањем или постоје друге околности које трајно искључују гоњење; 3) не постоји основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности, о чему ће обавестити оштећеног, што је прописано у ставу 2. наведеног члана.

Наведени разлози за одбачај кривичне пријаве у смислу цитираног члана 284. став 1. ЗКП, по својој суштини су истоветни разлозима из одговарајућих одредаба ЗКП за обуставу кривичног поступка у каснијим фазама, односно за окончање кривичног поступка у смислу ослобађања окривљеног од оптужбе или одбијања оптужбе, а у тим процесним ситуацијама, требало би изрећи у одлуци, и да трошкови поступка падају на терет буџета.

Наиме, чланом 265. став 1. ЗКП, прописано је да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећиће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и

пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Полазећи од чињенице да је одредбом члана 262. став 2. ЗКП прописан рок који почиње да тече од дана правноснажности одлуке о окончању кривичног поступка (пресуде или решења које одговара пресуди, у смислу члана 262. став 1. ЗКП), јасно је да се у овом случају ради о објективном року. Почетак рока је везан за објективну чињеницу, у овом случају то је правноснажност одлуке о кривичноправној ствари, без обзира на исход поступка по окривљеног, а крај рока је одређен календарским истеком рока. Дакле, почетак рока није везан за чињеницу да ли је одлука о трошковима поступка садржана у одлуци о кривичноправној ствари, већ је везан за правноснажност одлуке о кривичноправној ствари, односно за датум правноснажности те одлуке и не може се продужавати.

Следствено наведеном, у ситуацији када је Виши јавни тужилац у Новом Саду, донео решење о одбачају кривичне пријаве Војне поште Нови Сад број 1403-2 Војна полиција број 13-1/7-34 од 12.08.2016. године, поднете против АА због кривичног дела превара у служби из члана 363. став 2. у вези става 1. КЗ, јер не постоје основи сумње да је учињено кривично дело које се гони по службеној дужности, сходно члану 43. став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 284. став 1. тачка 3) ЗКП, а које решење о одбачају кривичне пријаве је постало правноснажно дана 11.11.2018. године, протеком рока за изјављивање приговора, тако да се од момента правноснажности решења о одбачају кривичне пријаве рачуна рок из члана 262. став 2. ЗКП (у конкретном случају 11.11.2018. године), у ком странка може поднети захтев за накнаду трошкова.

Остајући код раније заузетог правног става, да се одбачај кривичне пријаве из разлога прописаних одредбом члана 284. став 1. ЗКП, поистовећује са обуставом кривичног поступка, у погледу права окривљеног на накнаду трошкова, како је прописано чланом 265. став 1. ЗКП, у које спада и награда браниоца, Врховни касациони суд у овој одлуци, објективни рок за подношење захтева са тачним подацима о висини трошкова из члана 262. став 2. ЗКП, а то је рок од једне године од дана правноснажности одлуке о кривичноправној ствари, више не везује за став 1. истог члана и обавезу суда или другог органа поступка да о трошковима одлучи, што значи да право на накнаду трошкова поступка, произилази из објективне процесне чињенице да је поступак правноснажно окончан, а не да ли је суд одлучио ко ће сносити трошкове.

Стога, како је бранилац окривљеног захтев за накнаду трошкова поднео након истека рока од једне године, рачунајући од дана правноснажности решења о одбачају кривичне пријаве, то су основани наводи захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца да је правноснажним решењем Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КВ.По.4 61/20 од 08.06.2020. године, учињена повреда Кривичног закона из члана 262. став 2. ЗКП, јер су наведеним правноснажним решењем, браниоцу окривљеног досуђени трошкови кривичног поступка након протека рока из члана 262. став 2. ЗКП.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењем Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КВ.По.4. 61/20 од 08.06.2020. године, учињена повреда закона из члана 262. став 2. ЗКП, на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, то је Врховни

касациони суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијано правноснажно решење Вишег суда у Новом Саду, те списе вратио том суду на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић